

Eng Kavalkad.

E Fuosendssteckelche fir leschteg Jongen.

I. Akt.

(De Mètt an de Frèdd, de Will, de Mill an de Guill setzen an der Stuff ze spillen. Sie hu grad mat Stecker Holz vum Uowen en he'gen Tûr op den Desch gerîcht; sie stin all em den Desch, strêcken d'Hänn an d'Lûcht a sangen op d'Weis: Et wor emol e Kuob ...)

Hei, Jongen, klappt an d'Hänn, den Tûr ass opgerîcht,
Nu weit dervun ewèg a net mat Stèng gebîcht.
Hien ass wuol net ganz rîcht, a wibbelt och eng Gretz,
Mè kuckt, de Schoklatslëndècker setzt op der Spetz,
Traladirallala — Traladirallala.

(Sie huole sech mat den Hänn an danzen em den Desch, bis ên derwidder ste'sst an de ganze Boutique zesummentröllt.)

All: Hé, de Schoklatsmännchen! Hé! Hé! (Sie falen iwerenên, jidderê wöllt de Männchen hun. De Mètt krit en a sprengt an den Eck.)

Frèdd: Mir e Steck!

De' aner: Mir och! Mir och!

Mètt: Ro'eg, den ârme Mann huot Hals a Bê gebrach! Will, dat huos du um Gewössen!

Will: Hopp, lo get e giés!

Frèdd: Den Tour erem opgerîcht!

Mètt: Nën, èppes anescht. (Get gidferèngem e Steck.) Lösse mer eng Kavalkad mâchen!

Guill: Eng Kavalkad! Wat ass dat?

Mètt: Wëss dén emol net wat eng Kavalkad ass! Da' get sech verklêd, ganz droleg, an da komme mer zo' Pèrd oder zo' Fo'ss, all matenên an enger Rei, an da sangen a sprange mer ...

Frèdd: Ha! Ech si mat.

Mill: Ech och! Alleguor ...

Frèdd: Awer, we' mâche mir de' Kavalkad dann?

Mètt: Elo laft der alleguor hêm an da verklêd der iech.

Mill: Ech komme net verklêd iwer d'Strôss, d'Honn ke'men engem jo nogelaf.

Mètt: Et passt sech och, dass hannen e Wôn kent. Sche'erschleffer, du mechs de Schluss!

Will: Bong!

Mètt: Dir zwe'n, Lompekre'mer a Prable'sfléckert, dir kommt an d'Mètt.

Mill: Soll ech mei Prable' och opspanen?

Mètt: Mè natirlech!

Mill: De sonndessen oder de wèrtessen?

All: Alt allenzwe'n!

Mètt: Dajé, an d'Rei! A jidderê sengt sei Liddchen, da get dat fennef-stemmeg. 'T ass jo Fuosend!

(So' get dann d'Kavalkad arrange'ert, awer dat get e Kome'di, wèll d'Harmonika gêt och; an, kaum amGâng, werft den Döppege'sser em, an de Parcelein doremer a Stecker. — —

De Papp: (An der Dir.) Donnerwieder! (Schle't d'Hänn um Kapp zesummen.)

All: O jé! (A fort zur aner Dir aus, lêfs de net, dann hölt en dech. Hirt Geschir lôssen se leien.)

De Papp: (Kuckt sech de Musek un, reselt de Kapp a riffit:) Hé Mètt! Mètt!

Mètt: (Kent ganz schei, nach hallef ugedon.)

Papp: (streng) Wat ass dat hei fir e Kome'di?

Mètt: Eng Kavalkad, Papp.

Papp: Eng Kavalkad! Ma do musse jo Pèrd sin.

Mètt: Mir ware sèlwer Pèrd.

Papp: Et ka gutt sin! Mâch, dass de Musek ewèg kent. (Of, we' e ko'm.;

Mètt: Gleich, Papp, gleich.

(De Mètt riffit:) Ech sin de Mètt! Frèdd! Guill! Will! Mill! (Sie kommen all matenê gesprongen a sangen):

Ech sin de Mètt

An ech de Frèdd, de Will

de Mill an ech de Guill!

Dat war iech mol e Jux, e Jux, o nondi Spill!

Mètt: (elèng) Mè hätte mir de Krom erem op senger Plätz! Hei Jongen, ugepâckt, ewèll dat ass kê Spâss! —

